

vi afholde os fra at stemme og ikke tage noget Ansvar for denne Sag, inden vi faa nøjere Oplysninger desangaaende.

Nørhave: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth), om han var mere klar i 1894 over Banens Retning, end han er i dette Øjeblik. I 1894 blev netop dette Forslag vedtaget, som her blot forandres derved, at der ydes et større Tilskud.

Sloth: Jeg skal ærlig svare det ærede Medlem, at jeg ikke sad i Jærnbaneudvalget i 1894 og selvfølgelig ikke kunde have Lejlighed til at undersøge hver enkelt Bane af de 29, der stod paa Forslaget om de private Jærnbaner, men maatte henholde mig til Jærnbaneudvalget som ansvarligt, og dette gælder ikke alene for mit eget Vedkommende, men ogsaa for en stor Del ny Medlemmer, som ere komne til her i Tinget senere. Da Sagen ikke har været behandlet i Udvalg, vil det ærede Medlem kunne forstaa, at jeg for mit eget Vedkommende ikke har noget Holdpunkt, og det saa meget mindre, som det lader til, at „Tisted Avis“ giver en Beretning om Sagen, medens vi faa en anden fra Regeringens Side.

N. Andersen: Til den ærede sidste Taler vil jeg sige, at jeg var Medlem af Udvalget om private Jærnbaneanlæg i 1894, men jeg kan ikke mindes, at vi havde noget som helst Materiale af nogen som helst nævneværdig Betydning til Bedømmelse af de 28—29 Jærnbaner, som bleve satte ind paa Loven. Jeg er ganske sikker paa, at vi ikke havde noget, som tilnærmelsesvis kunde give Oplysninger med Hensyn til Retningen, Bekostningen osv. ved de forskellige Baner, i Lighed med det, det ærede Medlem nu ønsker for Tisted—Fjerritslevbanen. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen som helst større Fare ved at gaa med til det foreliggende Forslag, end der var ved at gaa med til det store Forslag, som det ærede Medlems specielle Meningsfælle havde ikke saa lidt Fortjeneste af den Gang at faa bragt frem og gjort til Lov.

Sloth: Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er Forskel paa, om Staten skal yde Halvdelen eller $\frac{3}{4}$ til private Baneanlæg. Naar Staten skal betale saa meget som her, er Rigsdagen dog i høj Grad interesseret i, hvilken Retningslinie der skal benyttes. Jo højere man kommer op med Bidrag,

desto mere nødvendigt bliver det at faa Retningslinien at vide. Man var allerede i 1894 betænkelig ved at gaa til Halvdelen. Skulle vi nu op til $\frac{3}{4}$, forekommer det mig, at vi maa vende Bladet om og sige: Lad saa Staten bygge Jærnbanen og Kommunerne yde $\frac{1}{4}$ i Tilskud!

N. Andersen: Jeg vil sige det ærede Medlem, at det naturligvis ikke har været min Mening, at der ikke nok kan være en Forskel, som kan gøre det nødvendigt i samme Grad at skaffe sig forøgede Oplysninger om alle Sagens Omstændigheder, som Staten giver et højere Tilskud, men saa maa det ærede Medlem ogsaa indrømme, at det i alt Fald kun er en Gradsforskel. Kan man ved en Lov, der fastslaar 28—29 Privatbaner til en samlet Længde af noget over 100 Mil, uden at man har nærmere Oplysninger, binde Staten til at give Halvdelen til samtlige disse 28—29 Jærnbaner, forekommer det mig, at man ikke behøver at have særlig store Samvittighedsskrupler for at benytte samme Fremgangsmaade ved denne lille Bane paa 6—8 Mil, alene af den Grund, at man lader Staten yde $\frac{3}{4}$. I det hele taget vilde jeg ønske for Staten, at dens Midler aldrig kom i større Fare end de Midler, der anvendes til Anlæg af private Baner, saa længe de private selv ere interesserede i Anlægget. Vil man se rigtig paa vore Jærnbaneforhold, tror jeg, alle maa erkende, at de Beløb, Staten har anvendt til private Baner, ingenlunde ere daarlig anvendte eller løbe større Fare for at gaa til Grunde overhovedet taget end de mange Millioner, som ere anvendte til Statsbaner.

Nørhave: Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) synes endnu, at det er saa svært med det, at Staten skal yde $\frac{3}{4}$, og at han derfor bør tage Afstand derfra. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han og hans Parti ikke har været med til at bevilge Kystbanen i Nordsjælland uden mindste Tilskud fra Beboernes Side. Jeg synes nok, Forholdene i Nordjylland bevislig ere af en særlig Beskaffenhed, og naar det er Tilfældet, kan Rigsdagen med god Grund og med god Samvittighed være med til at give et større Tilskud end ellers. Over for en Bane som Kystbanen derimod synes jeg nok, at der kunde have været Grund for det ærede Medlem til at betænke, om ikke Beboerne burde have ydet noget Tilskud.